

Zagreb, 25. ožujka 2026. godine

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Branimir Iveković, odvjetnik

Paula Kiš, odvjetnica*
Hrvoje Novak, odvjetnik*
Franka Marčina, odvjetnica*
Jakov Kević, odvjetnik*

*odvjetnik/ica u suradnji

Na poslovni broj: St-847/2025

Vjerovnik: BKS Bank AG, St. Veiter Ring 43, A-9020 Klagenfurt, Austrija, OIB: 95202348925, kao osnivač podružnice BKS Bank AG, Glavna podružnica Hrvatska, Rijeka, Mljekarski trg 3, zastupani po odvjetniku Branimiru Ivekoviću, Strossmayerov trg 8, HR-10000 Zagreb

Dužnik: MAKSIM IV d.o.o., Maksimirska cesta 152 A, Zagreb, OIB: 76386705170

Strossmayerov trg 8
HR-10000 Zagreb
Croatia
OIB: 47430273019
VAT No: HR47430273019

T +385 (0)1 482 8890
F +385 (0)1 482 8889
E office@ivekovic.eu
W www.ivekovic.eu

IBAN: HR2424020061140167860
SWIFT: ESBCHR22
Erste&Steiermärkische bank d.d.

ŽALBA VJEROVNIKA

e-Komunikacija

Trgovački sud u Zagrebu je dana 10. ožujka 2026. godine (dalje: **Prvostupanjski sud**) donio i objavio rješenje pod poslovnim brojem St-152/2023-184 (dalje: **Rješenje**) kojim je potvrdio plan restrukturiranja Dužnika od dana 5. veljače 2026. godine (dalje: **Plan restrukturiranja**).

Vjerovnik je donošenjem pobijanog Rješenja stavljen u izrazito nepovoljan i nerazmjeran položaj naspram onog u kojem bi bio da Plan restrukturiranja nije potvrđen, pa stoga u zakonom propisanom roku pobija Rješenje u cijelosti, i to iz razloga predviđenih čl. 61.b *Stečajnog zakona* (dalje: **SZ**), kao i iz razloga što je Prvostupanjski sud propustio po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu Plana restrukturiranja.

Vjerovnik ispunjava uvjete iz čl. 61.b SZ-a za podnošenje ove žalbe, i to:

Member of Warwick Legal Network, an international association of independent law firms www.warwicklegal.com

- a) Vjerovnik je prigovorio usvajanju Plana restrukturiranja na ročištu od dana 4. ožujka 2026, na kojemu se glasalo o istome (čl. 61.b st. 2. toč. 1. SZ);
- b) Vjerovnik je svojim podneskom od 19. veljače 2026. godine dostavio obrazac za glasanje kojim je glasao protiv Plana restrukturiranja (čl. 61.b st. 2. toč. 2. SZ);
- c) usvajanjem plana restrukturiranja Vjerovnik je stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da Plana restrukturiranja nema i da se primijene isplatni redovi iz čl. 138. i 139. SZ jer je njime umanjeno Vjerovnikovo potraživanje.

- I. Prije svega, Vjerovnik ističe da su protekli zakonski rokovi za okončanjem predstečajnog postupka, a sukladno čl. 63. SZ.

Naime, predmetni predstečajni postupak u ovom predmetu otvoren je dana 13. svibnja 2025. godine nad Dužnikom, a Rješenje je doneseno dana 10. ožujka 2026. godine. Time je **protekao 301 dan od dana pokretanja predstečajnog postupka**, a što je izvan zakonskih rokova za okončanje postupka. SZ u čl. 63. st. 1. i 2. propisuje da se "*predstečajni postupak mora završiti najkasnije u roku od 120 dana od dana otvaranja predstečajnoga postupka*", ali predviđa produljenje "*najviše za daljnjih 180 dana*".

Dakle, zakonski je propisano da predstečajni postupak **mora završiti u razdoblju od 300 dana od dana pokretanja**, a koji rok je predmetni predstečajni postupak probio i nije okončan na vrijeme.

Sukladno navedenom, Prvostupanjski sud nije mogao potvrditi Plan restrukturiranja, već je isti trebao donijeti rješenje o uskrati potvrde Plana restrukturiranja pa je stoga Rješenje nezakonito i nepravilno.

- II. Osim što je Rješenje doneseno izvan zakonskog roka za njegovo donošenje, uvidom u spis na e-Oglasnoj ploči, razvidno je da je 9. ožujka 2026. godine u spis dostavljen još jedan podnesak Dužnika, a pet dana **nakon** održanog ročišta na kojem se glasovalo o Planu restrukturiranja.

Dokaz: podnesak Dužnika od dana 9. ožujka 2026. godine (u privitku)

Naime, u svom podnesku od 9. ožujka 2026. godine, Dužnik (po tko zna koji put u ovom postupku) uređuje Plan restrukturiranja te isti prepravlja u nekom dijelu. Taj podnesak objavljen je 10. ožujka 2026. godine na e-Oglasnoj ploči, isti dan kada i pobijano Rješenje. Po pitanju tih novih promjena i ispravaka u Planu restrukturiranja, vjerovnici nisu imali mogućnost očitovati se o istima te se potencijalno protiviti istima ako idu na štetu vjerovnika.

Slijedom navedenog, uzevši u obzir izmjene Plana restrukturiranja nakon dovršetka glasanja o istom, Prvostupanjski sud nije mogao donijeti Rješenje, već je morao omogućiti vjerovnicima očitovati se o bilo kakvim izmjenama i promjenama. Shodno tome, Rješenje je nezakonito i nepravilno.

III. Donošenjem pobijanog Rješenja, Prvostupanjski sud povrijedio je **načelo jednakog položaja vjerovnika**. Naime, Plan restrukturiranja dovodi do **očite neravnoteže** među vjerovnicima jer pojedini vjerovnici ostvaruju znatno povoljniji tretman, dok se s druge strane ovdje Vjerovniku otpisuje **čak 90% njegovog potraživanja**, a koje se temelji na Ugovoru o kreditu kojeg je Dužnik samostalno i svojevolumno ishodio kod Vjerovnika kao kreditne institucije.

Nadalje, navedeni otpis potraživanja od 90% nije ni na koji način obrazložen niti je pokrijepljen bilo kakvom financijskom dokumentacijom ili projekcijama poslovanja. Takav način paušalnog otpisivanja 90% potraživanja **prelazi granice razmjernosti i nužnosti**. Plan restrukturiranja ni na koji način ne dokazuje da bi takav drastičan otpis bio jedini način za opstanak dužnika, a niti da vjerovnici ne bi ostvarili povoljniji položaj u stečajnom postupku.

Štoviše, Prvostupanjski sud je propustio provesti **test najboljeg interesa vjerovnika**, odnosno počinio je povredu tog pravila. Prvostupanjski sud nije pravilno ispitao bi li vjerovnici, uključujući ovdje Vjerovnika, ostvarili **povoljnije namirenje u slučaju provođenja postupka stečaja**.

Uvidom u Plan restrukturiranja, pod točkom 3. istog, utvrđena je vrijednost aktive imovine Dužnika za tekuću kalendarsku godinu u iznosu od **EUR 4.549.637,25**. Kad se to usporedi s ukupnim iznosom priznatih tražbina svih vjerovnika u visini od **EUR 2.261.212,01** (utvrđeno u zapisniku s ročišta o glasovanju održano dana 4. ožujka 2026. godine), jasno je da je Dužnik i bez otpisivanja bilo kojeg djela tražbina svih vjerovnika mogao podmiriti svoja dugovanja u cijelosti, a što bi se u stečajnom postupku i dogodilo.

Uzevši u obzir gore navedeno o imovini Dužnika, postoje jasni indiciji da bi se vjerovnici, uključujući ovdje Vjerovnika, u stečajnom postupku **namirili više od 10%** koliko im je sada određeno. Shodno tome, Plan restrukturiranja ne zadovoljava tzv. test najboljeg interesa vjerovnika.

IV. Slijedom navedenog, očito je da pobijano Rješenje počiva na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju te na pogrešnoj primjeni materijalnog prava. Iz dokumentacije u spisu nedvojbeno proizlazi da vrijednost imovine Dužnika znatno premašuje ukupni iznos svih prijavljenih tražbina, zbog čega ne postoji opravdana osnova za otpis čak 90% tražbine Vjerovnika. Takvo postupanje dovodi do nerazmjernog i neopravdanog oštećenja svih vjerovnika, dok istovremeno omogućuje Dužniku zadržavanje imovine koja bi se mogla koristiti za namirenje obveza.

Razvidno je da Plan restrukturiranja ne služi svojoj svrsi, već predstavlja sredstvo za neosnovano pogodovanje Dužniku na štetu svih njegovih vjerovnika. Slijedom svega prethodno navedenog, Vjerovnik predlaže da Naslovni sud u cijelosti preinači pobijano Rješenje i donese rješenje o uskrati potvrde Plana restrukturiranja, a podredno da ukine Rješenje i predmet vrati Prvostupanjskom sud na ponovno odlučivanje.

BKS Bank AG
odvjetnik Branimir Iveković, p.p.